

Joi, 13 August, 2026

Odovania praznicului Schimbării la Față a Domnului; Mutarea moaștelor Sf. Cuv. Maxim Mărturisitorul; Sf. Cuv. Dorotei și Dositei din Gaza

2 Corinteni 4

¹ Iată de ce, având noi această slujire după cum am fost miluiți¹, nu pierdem din curaj,

² ci ne-am dezis de ascunzișurile rușinii², nu cu viclenie purtându-ne, nici poleind³ cuvântul lui Dumnezeu, ci dimpotrivă, prin arătarea adevărului făcându-ne cunoscuți oricărei conștiințe omenești în fața lui Dumnezeu.

³ Iar dacă și Evanghelia noastră este acoperită, ea este acoperită pentru cei ce pier,

⁴ în mijlocul cărora dumnezeul veacului acestuia⁴ a orbit mințile

necredincioșilor, pentru ca ei să nu vadă lumina Evangheliei slavei lui Hristos, Cel care este chipul lui Dumnezeu.

⁵ Căci nu pe noi înșine ne propovăduim, ci pe Hristos Iisus Domnul; iar noi înșine suntem robii voștri de dragul lui Iisus.

⁶ Fiindcă Dumnezeu, Cel ce a zis: Strălucească din întuneric lumina!, El este Cel ce a strălucit în inimile noastre, pentru ca ele să fie luminate de cunoștința slavei lui Dumnezeu întru fața⁵ lui Hristos Iisus.

⁷ Comoara aceasta însă o avem în vase de lut⁶, pentru ca această

¹ Prin mila lui Dumnezeu.

² În opoziție cu curajul: frica rușinoasă; arta lașă a propovăduitorului de a evita, îndulci sau răstălmăci unele adevăruri dure ale Evangheliei, spre a se menaja pe sine de eventualele reacții ale adversarilor care-l ascultă; tehnică oratorică rușinoasă în vreme de prigoană.

³ = Falsificând prin disimulare.

⁴ = Diavolul. E singurul text în care

Satana e numit astfel (așa cum îl iau, desigur, adepții lui). În alte texte: „stăpânitorul lumii acesteia” (In 12, 31; 14, 30; 16, 11 etc).

⁵ Substantivul *prósopon* înseamnă nu numai față, ci și persoană. Slava lui Hristos nu este înveliș exterior, ci un dat lăuntric.

⁶ Suportul material al ființei omenești, făcut din pământ (Fc 2, 7), în fragilitatea

covârșitoare putere să fie aceea a lui Dumnezeu, și nu de la noi.

8 Noi întru toate suntem necăjiți, dar nu striviți; în stări fără ieșire, dar nu deznădăduiți;

9 prigonți, dar nu părăsiți; doborâți, dar nu nimiciți;

10 totdeauna purtând în trup mer-sul spre moarte al lui Iisus, așa ca și viața lui Iisus să se arate în trupul nostru.

11 Căci pururea noi, cei vii, suntem dați spre moarte din pricina lui Iisus, așa ca și viața lui Iisus să se arate în trupul nostru cel muritor.

12 Astfel că în noi lucrează moar-tea, iar în voi viața.

Matei 24

13 Dar cel ce va răbda până la sfârșit, acela se va mântui.

14 Și această Evanghelie a împă-răției va fi propovăduită în toată lumea, spre mărturie la toate nea-murile; și atunci va veni sfârșitul.

15 Deci, când veți vedea ceea ce s'a spus prin profetul Daniel, **urâ-ciunea pustiirii** stând în locul cel sfânt⁷ – cine citește, să înțeleagă

și limitele lui.

⁷ Profanarea sfințeniei prin instalarea temporar-victorioasă a răului deghizat. Vezi nota de la Dn 9, 27.

—,

16 atunci cei din Iudeea să fugă'n munți;

17 cel ce va fi pe casă să nu se co-boare ca să-și ia lucrurile din casă;

18 iar cel din țărină să nu se'ntoar-că înapoi ca să-și ia haina.

19 Dar vai de cele însărcinate și de cele ce alăptează în zilele acelea!

20 Rugați-vă însă ca fuga voastră să nu fie iarna, nici sâmbăta.

21 Că mare necaz va fi atunci, cum n'a mai fost de la'nceputul lumii până acum, și nici nu va mai fi.

22 Și dacă zilele acelea nu s'ar fi scurtat, nici un trup n'ar mai scă-pa: dar zilele acelea se vor scurta de dragul celor aleși.

23 Atunci, de vă va spune cineva: Iată, aici este Hristos!, sau: Acolo!, să nu-l credeți.

24 Că se vor scula hristoși min-cinoși și profeți mincinoși și vor face semne mari și minuni, ca să-i amăgească, de va fi cu puțință, și pe cei aleși.

25 Iată, v'am spus-o dinainte.

26 Așadar, de vă vor spune: Iată, este în pustie!, să nu ieșiți; Iată, este în cămări!, să nu credeți.

27 Că precum fulgerul iese de la răsărit și se arată pân'la apus, tot așa va fi și venirea Fiului Omului.

²⁸ Că unde va fi stârvul, acolo se vor aduna vulturii^{8,9}

Tâlcuire

„Dar cel ce va răbda până la sfârșit se va mântui.” Nu oricine rabdă se va mântui, ci acela care rabdă pe calea Domnului. Pentru

asta e viața de aici, ca să răbdăm; orice om rabdă ceva și rabdă până la sfârșit. Răbdarea însă nu este de folos, dacă omul nu rabdă pentru Domnul și pentru Sfânta Lui Evanghelie. Pășește pe calea credinței și a poruncilor evanghelice; prilejurile de a dovedi răbdare se înmulțesc, însă răbdarea începe să aducă cununi și, fiind mai înainte stearpă, devine acum roditoare. Cu câtă orbire ne împresoară vrăjmașul, încât ne face să socotim răbdarea pentru

Dumnezeu grea și de nesuferit, iar răbdarea cu care împresoară el pe cei robiți patimilor o arată ca fiind ușoară și necostând nimic, în vreme ce ea e mult mai grea și mai lipsită de bucurie decât răbdarea celor ce se luptă cu patimile și se împotrivesc vrăjmașului! Iar noi suntem orbi și nu vedem asta... Ne ostenim, răbdăm și ne sleim de puteri pentru vrăjmașul, spre pieirea noastră.¹⁰

⁸ Proverb ebraic. Prezența vulturilor deasupra unui loc e semn că acolo se află unul sau mai multe cadavre, pe care păsările le sesizează chiar și atunci când acestea sunt acoperite de nisipul deșertului. În perspectiva eshatologică, prezența îngerilor va fi semnal al învierii morților.

⁹ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

¹⁰ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.